

DROOMMOEDER

Dertien jaar nadat hij in Cannes de juryprijs won voor de kortfilm *Badpakje 46* en met het applaus voor zijn tv-serie *Albatros* nog duidelijk hoorbaar, heeft Wannes Destoop zijn eerste langspeelfilm klaar. *Holy Rosita* vertelt het warmhartige verhaal van een vrouw met een kinderwens die even groot is als de obstakels in haar leven. 'Ik wil geen moraalridder zijn.' **RUBEN NOLLET**

VEERKRACHT

Wannes Destoop weet nog precies waar hij de inspiratie vond voor *Holy Rosita*. Op zijn 18^e ging hij film studeren aan het KASK in Gent. Een van zijn eerste opdrachten was een korte documentaire maken over een willekeurige persoon. Destoop koos een vrouw die hij toevallig aan het station Gent-Sint-Pieters ontmoette.

‘Je voelde aan alles dat ze veel psychologische bagage meedroeg en dat ze veel tegenslagen had gekend’, vertelt hij. ‘Toch stond ze ongelooflijk vrolijk en veerkrachtig in het leven. Die tegenstrijdigheid trok me aan. Ze zat ook met allerlei levensvragen, waaronder een kinderwens.’

Destoop heeft de vrouw daarna nooit meer gezien, maar ze bleef door zijn hoofd spoken en vormde uiteindelijk de basis voor het hoofdpersonage van zijn eerste langspeelfilm.

DILEMMA

Rosita is eind de twintig en woont alleen in een sociale woning. Ze lacht veel en iedereen ziet haar graag, maar ze kan niet helemaal zelfstandig leven. Haar administratie en betalingen laat ze over aan Magda, die ze *moeke* noemt. Magda heeft echter de neiging om overbeschermend en terughoudend te zijn, zeker als Rosita weer eens opmerkt dat ze een kind wil.

‘Mensen als Rosita, die kwetsbaar zijn of in een grijze zone zitten, houden me hard bezig’, vertelt

Destoop. ‘Hoe kijkt de maatschappij naar hen? Mogen wij als samenleving beslissen wie het recht heeft om kinderen te krijgen en wie niet?’

De regisseur wil zulke morele dilemma's bespreekbaar maken, maar schuwt het om dat met een opgestoken vingertje te doen. ‘Ik wil geen moraalridder zijn. Ik wil niet zeggen hoe mensen moeten denken’, benadrukt hij. ‘Wat ik wel probeer, is om iets aan te reiken waarover kijkers kunnen nadenken.’

MENSENMENS

Het idee en de grote lijnen van het verhaal had Destoop al snel beet, maar de uitwerking verliep niet altijd even vlot. ‘Schrijven is voor mij altijd een heel moeilijke fase, want alles kan dan nog’, legt hij uit. ‘De ene dag beslis je iets, maar een dag later denk je dat het misschien toch beter is om een andere van de twee miljoen opties te kiezen. Filmen is veel leuker, want dan moet je voortdurend knopen doorhakken.’

Vandaar Destoops beslissing om er schrijfpartners bij te halen. Eerst

bracht hij Tom Dupont mee aan boord, met wie hij eerder al *Albatros* had geschreven. ‘Het klikt heel goed tussen ons, op menselijk en artistiek vlak’, zegt Destoop. ‘Tom houdt van dezelfde verhalen en thema's als ik.’

Op een bepaald moment voelde het duo echter dat ze nog iemand anders nodig hadden, een vrouwelijke stem. Dat werd Janne Desmet, die ook meespeelt in de film. ‘Zij is echt een *mensenmens*’, aldus Destoop. ‘Ze begrijpt als geen ander de kwetsbaarheden van iemand als Rosita.’

Wannes Destoop

ECHTHEID

Holy Rosita is een film die staat of valt met zijn hoofdrolspeler, besefte Destoop maar al goed. Hij nam dus uitgebreid de tijd voor de casting. 'Het was een heel lang proces', vertelt hij. 'Zeker omdat ik aanvankelijk zelf nog niet goed wist wie Rosita is, met welke beperking ze precies leeft en hoe sterk die bij haar speelt.'

Daarom nodigde de regisseur tientallen zeer verschillende actrices uit en gebruikte hij de castingsessies als een soort repetities om het personage verder op punt te stellen. 'Dat heb ik ook eerlijk uitgelegd', zegt Destoop. 'De castings waren heel leerrijk en hebben me geholpen om het script te voeden. Ik ben er alle actrices uitermate dankbaar voor.'

Uiteindelijk ging de hoofdrol naar Daphne Agten, een Limburgse actrice die tot dan toe enkel als figurant in films was opgedoken. 'Ik heb *Holy Rosita* intussen 400 of 500 keer gezien', zegt Destoop. 'Elke keer

vraag ik me af of ik sommige dingen toch niet beter anders had gedaan, maar over Daphne heb ik nog nooit getwijfeld. Zij speelt Rosita met zoveel echtheid dat ik elke keer weer verliefd word op het personage.'

PURE CHAOS

Destoop wilde op zoveel mogelijk manieren authenticiteit in *Holy Rosita* brengen. Dat deed hij bijvoorbeeld door mensen van een echte maatwerkplaats te laten meespelen of door tijdens een echte voetbalwedstrijd te draaien. Maar ook door

de kinderen van Rosita's buurvrouw Sabrina (Delfine Bafort) helemaal hun gang te laten gaan.

'Ik heb die scènes zo los mogelijk gedraaid', glundert Destoop. 'Ik sprak met *director of photography* Dries Delputte af om een soort

algemeen licht te gebruiken zodat we vrij zouden zijn om te filmen wat we wilden. Ik zat de kinderen de hele tijd op te jatten. Op den duur vergaten ze dat ze in een film zaten. Natuurlijk moesten ze af en toe zinnen zeggen die belangrijk waren, maar verder wilde ik vooral pure chaos laten ontstaan. Dat kun je namelijk niet in scène zetten. Die draaidagen waren fantastisch. Al ging iedereen 's avonds wel met barstende hoofdpijn naar huis door al die blèrende en joelende kinderen. (lacht)'

**HOLY ROSITA SPEELT VANAF
14 FEBRUARI IN DE BIOSCOOP**

cinéart presents

OSCAR NOMINATION • BEST INTERNATIONAL FILM

5 WINNER
GERMAN FILM AWARDS
BEST PICTURE
2019

73
Panorama

officially selected for
FILM FEST

een film van
Ilker Çatak

Das Lehrerzimmer

The Teachers' Lounge

★★★★★
MEESLEPENDE THRILLER
DE VOLKSKRANT

★★★★★
INTENS PSYCHOLOGISCH DRAMA
HET PAROOL

★★★★★
DELICIOUSLY TWISTED
VOX

cinéart www.cineart.be cinéartbelgium cinéart_belgium

EUROPEAN CINEMAS LABEL

6 maart in de bioscoop